

Sahin Fazil

Qəzəl

Görmüşəm surəti, mənayə gedib çatmamışam,
Bilmışəm sevgini, sevdayə gedib çatmamışam.

Öyrənibsən dedilər eşq əlisbasını sən,
Söylədim: Mən o əlisbayə gedib çatmamışam.

Neçə ildir gedirəm Məcnunu təqlid eləyib,
Amma ki, mən hələ səhraya gedib çatmamışam.

Söylədim Yusifə: Cirdin nə üçün paltarını?
Dedi: Billah, Züleyxayə gedib çatmamışam.

Qəzelin saflığı uğrunda savaş - qayəmdir,
Mənə, əlbəttə, budur qayə, gedib çatmamışam.

Nə hücumlardı belə üstümə, subhanallah!..
Nə müəmmadı, müəmmayə gedib çatmamışam.

Ey həsədkar yazarlar, sizi məğlub edərəm,
Mən sizinlə hələ qovğayı gedib çatmamışam.

Ya İlahi, o Füzuli nə böyük şairmiş!..
Şairəm, mən hələ misrayə gedib çatmamışam.

Dedilər Şahinə: Üqba çağırır, hazırlaş!..
Dedi ki, mən hələ dünyaya gedib çatmamışam.

Qəzəl

“Məcməş-şüəra” ədəbi məclisinin istedadlı və təvazökar üzvü şair Əli Ələmiyə ithaf

Zülfün dağılıb ciyinə, saç tel-tel əsəndə,
Qeyzim yönəlir yel tərəfə hər yel əsəndə.

Hey cəhd eləsəm də, hələ aləm məni görmür,
Aləm görürəm gözlərinin hər giləsində.

Cox mərhələni arif adamlar keçə bilmış,
Mənsə ilişib qalmışam eşq mərhələsində.

Sevdamızı car eyləmirik aləmə heç də,
Var məndə - səbr, ey gözəlim, hövsələ - səndə.

Sən mən kimisən, səndə alov, məndəsə od var,
Buz görməyirəm sevgiyə qarşı hələ səndə.

Qəlbimdəki sevda odunu sönməyə qoyma,
Sönsə bu ocaq bir daha yanmaz, füləsən də.

Sevda quşunu ram eləyə bilməsək, ey yar,
Danə bu sevəndə qalacaqdır, tələ - səndə.

Sözlər ki, deyirsən, məni heyran eləyibdir,
Söz - məndə pərakəndədi, söz - silsilə səndə.

Göylər qızısan, göylərə çıx, sən ki, mələksən,
İnsandan əsər görməyirəm bir gilə səndən.

Göz nurim azalsa üzümə bax göy üzündən,
Dan ulduzutək gözlərimə nur çı�ə sən də.

Qızdırma zənn eyləməmək mümkün olarmı
Hərgah öndə gülünən bülbül əsəndə?

Şahin quşuyam, qəlbimə xasdır hələ təmkin,
Ov cənginə keçmir ova Şahin tələsəndə.

Tənha qalmayıram tək qalanda da

Təklikdə keçə də günümün çoxu,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.
Oxucu, bu nikbin şeirimi oxu,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Mənim bir nəfərlik xanimanımda
Azımi gecələyən məgər yanımda?
Tənhalıq qorxusu yoxdur canımda,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Gəlirlər yanına gedən qonaqlar,
Əğər gəlməsələr ürək qan ağları.
Məni darixmağa qoymayacaqlar,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Cox həmdəm görünür, çox hamı gəlir,
Yanına Nəsimi, Nizami gəlir,
Firdovsi görünür və Cami gəlir,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Bülbül səsi gəlir, gül səsi gəlir,
Adamın yaşamaq həvəsi gəlir,
Mərhum qadının nəfəsi gəlir,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Şahinəm, sözümdə məna yaşayır,
Tək qalanın çoxu tənha yaşayır,
Mənim otağımda dünya yaşayır,
Tənha qalmayıram tək qalanda da.

Güllə yeri

“Sinəmdə bir güllə yeri oynayır”

Ramiz Qusarçaylı

Hələ ki, oynaya bilməsəm də mən,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.
Məhrum etməsinlər məni bu həzzdən,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Güllə tək istidir bədənimdə qan,
Dəmirdən də möhkəm, tuncdan da bu can,
Sinəmdə qurğuşun tutubdur məkan,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Qoy qismət olmasın güllə heç kimə,
Məhrəmmiş sinəyə güllə sən demə,
Cox güllə atılıb mənim səmtimə,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Qanıma boyandı biri güllənin,
Sinəmdə dayandı biri güllənin,
Döndü qızılğılə yeri güllənin,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Ona nişan olub sinə, dəyibdir,
Bir kərə dəymışdı, yenə dəyibdir,
Sənə dəyməyibdir, mənə dəyibdir,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Kim deyər üzümdə şillə yeri var,
Şerimdə, sözümdə şillə yeri var?
Şədam ki, sinəmdə güllə yeri var,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Təki söz gülləsi dəyməsin mənə,
Düşmənin tənəsi dəyməsin mənə,
Müxənnəsin səsi dəyməsin mənə,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.

Dövrəmdə görmürəm mənə tən adam,
Göstərin güllədən sevinən adam,
Şahinə desinlər daha Şən Adam,
Sinəmdə bir güllə yeri oynayır.